

Temor i desig de ser devorats

★★★★★

Col·lectiva

Bòlit-LaRambla, Dadespai i Bòlit-Sant Nicolau. Girona. Fins al 25 d'abril.

A partir d'un text de Pier Paolo Pasolini on el cineasta italià reflexiona sobre la posició de l'ésser davant de les ideologies totalitàries, en tant que totalitzadores, el Bòlit de Girona aplega una sèrie de treballs d'artistes i diferents agents d'àmbits com l'arquitectura, l'economia i la història. "Com succeeix en algunes passions humanes, com l'amor i l'odi, diu Pasolini, el temor de ser devorats és un impuls que, en fer-se obsessiu, deriva en el seu revers, és a dir, en el desig de ser devorats", afirma Rosa Pera, la comissària de la mostra i del Bòlit.

L'exposició parteix de la incapacitat d'evadir-se del sistema

Amb la caiguda del mur de Berlín el món ha esdevingut, de facto, un sistema únic, el capitalisme global. Des d'aquell moment no sembla possible presentar alternatives, tan sols exercir la dissidència i mostrar les esquerdes del sistema. Les obres que es presenten a l'exposició no són tant respostes sinó més aviat bones preguntes. No pretenen sortir del sistema perquè, com explica Rosa Pera, "els límits del sistema ens queden massa lluny si guem on siguem".

Les esquerdes del sistema

Malgrat que els darrers esdeveniments en el món àrab ens poden crear la falsa imatge que els sistemes són febles, la realitat és que els mecanismes de poder, concentrant tots els òrgans de decisió política i administrativa tota el paraigua del capital, han allunyat cada cop més la societat dels qui la governen. L'exposició parteix d'aquesta incapacitat d'evadir-se del sistema i alhora de la necessitat de mostrar la seva obsolescència, i els seus efectes com l'explotació laboral, les estructures improductives, l'economia virtual amb situacions que ratllen l'absurd i la incongruència. També s'intenta fer forat, mossegar os, tal com Julian Assange mitjançant Wikileaks està esquadant el sistema. Són episodis

A dalt, 'Recorregut de la Sèquia Monar', Pep Admetlla i spaceGAP-architectureSTUDIO. A baix, 'Gunkanjima', de Louidgi Beltrame.

reals extrets del sistema econòmic global implantat a la Xina, Cuba, el Japó o països occidentals desenvolupats, i així mateix a l'entorn local, com Terrassa, Mataró o la mateixa ciutat de Girona, des d'on es vol analitzar el terreny pel que fa als efectes dels canvis econòmics de la globalització, a partir de la memòria industrial.

Fent un viatge del més llunyà al més proper: a l'espai Sant Nicolau hi

ha la part global, amb peces que detecten disfuncions, rastres de fracassos, algunes amb humor, d'altres entrant en el territori del documental. Es tracta de peces unides per una anàlisi crítica de "la força del treball".

Louidgi Beltrame, amb la seva pel·lícula *Gunkanjima*, mostra l'absurditat d'una illa del Japó de menys d'un quilòmetre quadrat, ocupada i explotada primer i

oblidada després com un gran monument a l'economia de mercat. Tota l'illa és ara una gran construcció buida, abandonada, morta.

Els diumenges de les Filipines que serveixen a les cases de Hong Kong o la ironia d'Adrian Melis sobre el seu país, Cuba, ens porten fins a una peça sorprenent. El treball és de Ge Lin i és potser on es veu més clar aquestes incursions cada cop més freqüents de l'art en el territori del documental. Es tracta d'un curt documental sobre els anomenats *Gold Farmers*: joves que es passen de deu a dotze hores diàries jugant a videojocs en línia com *World of Warcraft* o *Lineage* amb l'objectiu d'aconseguir com a premi els diners virtuals (únicament vàlids en el joc) que revendran en el mercat global a compradors de tot el món a canvi de diners reals. "Es en el territori on l'economia fictícia es barreja amb la real on aquesta perd crèdit i guanya en inefabilitat, en un món on s'han capgirat valors i la perversitat del sistema converteix l'oci en una nova indústria basada en l'explotació laboral, malgrat el consentiment dels joves que estan satisfets de guanyar diners fent allò que més els agrada, barrejant prestigi de jugador, economia global i egos juvenils", comenta Rosa Pera.

Reconversió industrial

Ja a la seu de la Rambla ens trobem amb el recull de testimonis de Maria Ruido sobre el passat i present de les zones industrials del tèxtil de Terrassa i Mataró, i finalment un intens treball de camp que l'artista Pep Admetlla i l'equip interdisciplinari spaceGAP-architectureSTUDIO han desenvolupat en el marge industrial i fabril que va de Girona a Salt.

"Han desenvolupat una recerca prospectiva dels usos i la producció vinculada a uns espais que han estat buidats de memòria. Actualment, com succeeix en altres indrets, són espais en transició cap a altres usos: la indústria del coneixement i la tecnologia", diu la comissària. Com diu en el seu dossier, i citant a Toni Judt, "com a ciutadans d'una societat lliure, tenim el deure de mirar críticament el nostre món. Si pensem que alguna cosa està malament, hem d'actuar en consciència amb aquest coneixement. Fins ara els filòsofs no han fet més que interpretar el món de diverses formes; del que es tracta ara és de transformar-lo".

—Ricard Mas